

Мариана Тинчева Еклесия
Молитва за майчинство

Когато минавахме край старинния храм „Света Богородица“ в Сопопол, Илиана се поклони, благодари на глас на Божията майка и поиска да разкаже нещо мистично за себе си, за семейството си, което свързва с Божията намеса и личната ѝ благодарност към помощта Му. Няколко години след брака си нямали деца. Лекарите, процедури, доказване на причината, напразни надежди и отчаяние. Нямащо ясно медицинско мнение по въпроса, затова започнала да посещава храма с молба към Света Богородица да я дари с дете!

Една сутрин в съня си видяла в стаята ѝ да влиза жена, облечена в черни дрехи, която я попитала: „Ти като че ли много искаш да имаш деца?“ Илиана ѝ казала: „Много искам, моля те да ми помогнеш!“ Непознатата жена ѝ отвърнала: „Обърни се надясно и виж кой е там!“ Лина изпълнила, обърнала главата си и видяла хубаво, синеоко момиченце с къдрава коса. „Сега погледни наляво!“ – казала гостенката и спящата зърнала момче с къси панталонки, с къдрава коса и сини очи. Гостенката в черни дрехи казала: „Това са децата ти!“ – и излязла.

Илиана се събудила обнадеждена, споделила с мъжа си, че сигурно до една година ще имат дете. Месеци наред радостта не ги напускала, но очакването им било напразно. След две години решили, че сънят е измамил копнежа им да имат своя рожба, затова си взели момиченце от майчин дом, оставено след нежелано раждане на ученичка. Бебето кръстили Малина по името на свекървата. Само след няколко месеца Илиана разбрала, че самата тя ще има дете. Със съпруга си били много щастливи и предполагали, че момиченцето иска да си има сестричка. Но се родило момче, което кръстили Илиан – всички виждали колко силна прилика има с майка си.

„В грижите около отглеждането на двете деца имах затворен живот и рядко излизах от къщи. Малина беше на пет, а Илиан на четири години, когато на празника «Успение Богородично» дойдохме в старата църква. Беше горещо и се облякохме в летни дрехи. Аз купих свещи и отидох да ги запаля на свещника пред олтара. Когато се обърнах надясно, видях Малина, а веднага щом се обърнах вляво – Илиан. Точно в този миг си спомних забравения сън на жената в черни дрехи отпреди десет години: това бяха децата, които тогава видях: момиче със сини очи и момче в къси панталони. Погледнах иконата, за да благодаря и отново се стъписах от изненада – образът, нарисуван там, имаше поразителна прилика с лицето на жената, която ми каза: «Това са децата ти!» Така разбрах, че Бог би могъл да ни каже едно добро или нередостно събитие, но ние не знаем в кой ден или година ще се случи то. Ето защо като

минавам край този храм, правя поклон и благодаря на Света Богородица. Ясно разбрах, че човек не може да се роди по-рано или по-късно от времето, в което неговата светлина изгрява на звездното небе. Тъй както и никой не може да отмени съдбата си, написана в Книгата на живота.“

КРАЙ

© Мариана Тинчева Еклесия

Източник: <http://bezmonitor.info/>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/10431>]